

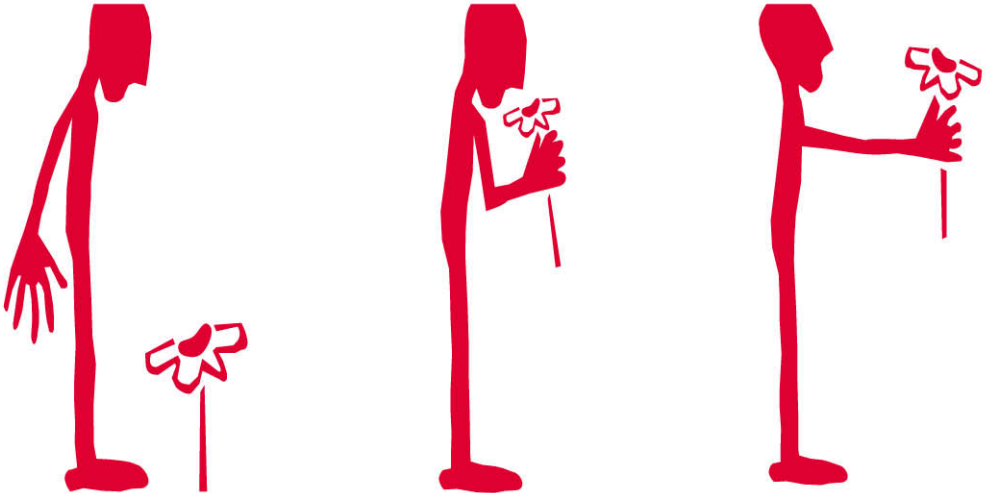
OBJECTIUS

Integrar-se a un nou lloc i a una nova vida, amb tots els canvis que això comporta, és un procés lent que demana temps i, sobretot, l'ajuda i la col·laboració de tothom. El més important d'entrada és, doncs, que l'estudiant estranger/a se senti ben acollit/ida i que conjuntament establi les bases per a una bona relació.

PENSA QUE...

- ▶ Acaba d'arribar a Catalunya i pot passar que encara no estigui prou situat/ada i que desconegui el funcionament de la nostra societat.
- ▶ Els motius per venir a estudiar aquí sempre són diversos: n'hi ha que vénen pel prestigi de la Universitat; per obrir-se a nous camps en l'àmbit acadèmic; per practicar la llengua (castellana, generalment); per tenir l'experiència de viure en un país estranger... Sigui com sigui, conèixer què l'ha portat fins aquí et pot ser de gran ajuda per entendre-t'hi millor i poder-te posar al seu lloc.

10

Cognoms

Al voltant dels cognoms hi ha moltes diferències culturals: en molts països les dones adopten el cognom del marit en casar-se; aquí, moltes persones posen una *i* entre els dos cognoms i, des de no fa gaire, es pot triar l'ordre dels cognoms dels fills i filles. Convé saber, però, que l'ordre dels cognoms del primer fill/a determina l'ordre dels cognoms de tots els altres fills/es.

Contestar al telèfon

Respondre al telèfon és una de les pràctiques quotidianes que, segons com, pot donar lloc als malentesos més divertits i inimaginables. *Sí, hola* o *digui* són, només, tres de les formes que més s'utilitzen aquí. T'imagines quantes n'hi deu haver arreu del món?

Quants anys tens?

Es pot demanar l'edat a algú que acabes de conèixer i amb qui encara no tens prou confiança? Per a algunes cultures aquesta pregunta és tabú. En la nostra, es pot dir que entre els joves no té cap importància, però que amb la gent gran o d'una certa edat ja cal anar-hi més amb compte.

Tu o vostè

Actualment, hi ha països on el *vostè* va deixant lloc al *tu*, fins i tot entre persones que no es coneixen o en àmbits marcadament formals. Aquí cada cop hi ha més gent que, per exemple, per demanar l'hora a una persona desconegeuda fa: *Tens hora?* (en lloc de *Té hora?*), i la majoria d'estudiants es relacionen amb el professorat de *tu a tu*. Aquesta realitat contrasta, però, amb la d'altres llocs del món, on el *vostè* o el *vós* s'han mantingut en els registres més formals; per exemple, el *vous* francès. Cal tenir en compte, però, que en algunes llengües (l'anglès, l'àrab...) no existeix la distinció entre *vostè* i *tu*.

Em dic

Per influència o calc de l'anglès, cada cop s'utilitza més l'expressió *el meu nom és* ('my name is'). Cal recordar, però, que el català ja té unes formes pròpies per a aquest ús: *em dic* en català central, *me diuen* en valencià, *som en/na* en balear.

Ei, tio! Ei, tia!

La paraula *tio/tia* ('chap' o 'man' en

anglès) se sent cada cop més en tot tipus d'expressions pròpies del registre informal: *quin tio!*, *de què vas, tia?*, *què passa, tio?* Entre els més joves, l'expressió *ei, tio/tia!* és força utilitzada per a adreçar-se a algú.

Senyoreta

Senyoreta ('Miss' en anglès) és un terme que tradicionalment s'havia fet servir per a adreçar-se a una noia jove, però que actualment està en desús. És, a més, una paraula que marca diferències de gènere (no es diu *senyoret*) i, per tant, inadeguada als temps actuals.

Els dos petons

Què s'ha de fer quan coneixes una persona nova en un país que no és el teu? Aquesta és una pregunta que més d'una vegada ens hem fet tothom i és útil i interessant conèixer les diferències que hi ha, fins i tot entre països propers geogràficament, ni que sigui per evitar malentesos i situacions compromeses. A Suècia, per exemple, el que se sol fer és una breu abraçada; a França, tres petons (un més que nosaltres), i a molts altres països, només un. En molts llocs, el més habitual en aquesta situació és una encaixada de mans.

QUÈ PODEM FER?

Podeu anar a sopar a un lloc típic de la teva població on facin cuina catalana, de manera que pugui conèixer la gastronomia d'aquí. Això us donarà molta teca per parlar i serà una ocasió excel·lent per a l'intercanvi d'experiències gastronòmiques. I és que el menjar, agradi o no, també és cultura.